

over den Afhøde afholdte. Eighyn, kun at erstatte vedkommende Kommunes nødvendige Pengeudlæg ved Begravelsen.

Hverken ved Begravelser, der ske for Fattigvæsenets Regning, eller ved Daab af Børn, der ere eller hvis Forældre ere under Fattigvæsenets Forsørgelse, bliver der at erlægge Betaling til Præsten, Kirkebetjentene eller Kirken.

De til Brevberlingen i Fattigvæsenets Anliggender medgaaede Portoudgifter kunne ikke forlanges erstattede.

§ 47.

I ethvert Tilfælde, hvor en Kommune vil kræve Erstatning af en anden for den Understøttelse, som den paa sammes Begne har ydet en Person, paahviler det den, under sit Erstatningskravs Fortabelse, uden Dphold at anstille den fornødne Undersøgelse til at udfinde den erstatningspligtige Kommune og ufortøvet at meddele denne Underretning om det indtrufne Trængstilsfælde og de i denne Anledning iværksatte Foranstaltninger samt at andrage paa Erstatning af de til Understøttelsen medgaaende Omkostninger saavel som efter Omstændighederne paa den Trængendes Modtagelse, saasnart hans Hjemsendelse kan finde Sted.

§ 48.

Den Kommune, til hvilken det i den foregaaende Paragraf ommeldte Andragende rettes, har uophølgelig at besvare samme. Afgiver den ikke inden 4 Uger efter Andragendets Modtagelse et fyldestgjørende Svar, anses den for at have erkjendt Forsørgelsespligten og vil derhos have at erstatte den Kommune, fra hvem Andragendet er komet, dens Udgifter med disses fulde Beløb uden Hensyn til, hvad der i § 46 er foreskrevet om Grændserne for Erstatningens Størrelse.

Bliver Svaret benegtende, paahviler det den sidstnævnte Kommune ufortøvet at foretage de videre fornødne Skridt til den erstatningspligtige Kommunes Udfindelse og Omkostningernes Erstatning.

§ 49.

I det Seneste 6 Uger, efterat den ydede Understøttelse er ophørt, bliver Regningen over de medgaaede Omkostninger at tilstille den erstatningspligtige Kommune, forsaavidt denne til den Tid har kunnet udfindes. Tilfidsættelse af denne Forfrist har Tabet af Fordringen paa Omkostningernes Erstatning til Følge, og bør saavel i dette som i det i § 48 omhandlede Tilfælde vedkommende Fattigbestyrelse eller de af dens Medlemmer, hvem det Kommunen paaførte Tab særlig maa tilregnes, holde den skadesløs derfor. Den Understøttelse, som saaledes ikke erholdes refunderet af den ellers erstatningspligtige Kommune, afbryder ikke Forsørgelsesrets Erhvervelse i Dpholdskommunen.

Paa Regningen blive de enkelte Udgifter hver især at angive, medmindre den Trængende har været indlagt paa et offentligt Sygehus, for hvis Afbenyttelse der er fastsat en bestemt Betaling, i hvilket Tilfælde denne uden Eftervisning af de enkelte Udgifter kan fordres erstattet.

§ 50.

Om der end er Personer, som paa Grund af Familie- og deslige Forhold (jfr. Kapitel I) ere pligtige til at forsørge den, der udenfor sit Forsørgelsehjem bliver trængende til offentlig Understøttelse, kan dog den Kommune, der foreløbig maa komme ham til Hjælp, med Hensyn til hans Modtagelse og Erstatning for de anvendte Bekostninger holde sig til den Kommune, hvori han er forsørgelsesberettiget, eller som ifølge § 26, jfr. § 46 Extra b, skal afholde Omkostningerne ved Trangen, og denne vil derefter have at søge Erstatning hos Vedkommende.